

SLOVENSKI NAROD.

Izbaja vsak dan sveder, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstro-ogerske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld., za četrt leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se po 10 kr. na mesec, po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poština znaša.

Za oznanila plačuje se od četiristopne petit-vrste po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska.

Dopisi naj se izvolijo frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravnništvo je v Gospodskih ulicah št. 12.

Upravnistvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

Češka sprava pokopana.

Izmej vseh deželnih zborov testranske državne polovice, ki so te dni dovršili svoje zasedanje, bil je nedvomno najvažnejši v političnem pogledu deželni zbor češki. Konečno usodo zloglasne sprave in Dunajske punktacije, ki so tako razburkale javno mnenje na Češkem, bilo je rešiti v tem zasedanju deželnega zbora starodavne kraljevine. In res, tri dni trajala je bitka, katera je živo zanimala vse kroge tudi zunaj mej čeških. Češki narod dal je po vseh svojih zastopnikih jasen in odločen odgovor. Pred neupogljivo silo narodovega odpora ukloniti so se morali konečno tudi staročeški pristaši punktacij in ponosno konservativno plemstvo. Če je tudi to plemstvo, ki se je tako rado opiralo na zadano „kavalirsko besedo“, zdaj odgodilo vse daljše razpravljanje o Dunajskih punktacijah, je to najboljši dokaz, da ima narod češki pravico na svoji strani, da je bil popolnoma upravičen njegov odločni odpor proti spravi, kakoršno so mu hoteli usiliti Nemci in vlada.

Seveda so Nemci že po prvih lani vsprejetih zakonih pridobili mnogo, in imajo korist, če tudi se pokopljejo vse daljne točke sprave. Že imajo svoj deželni šolski in agrikulturni svet, Schönbornovo naredbo in svoj nemški senat pri deželnem višjem sodišči. A nadejajo se še vse drugega. Plenar sam se je izrazil nekako bahato, da je ideja, razdeliti Češko po narodnosti, se povzdiguila iz golega nemško-nacionalnega programa do stopnje veljavnih zakonov in vladnih odredb. V tem vidi Plenar za Nemce dobiček in uspeh trajne cene. In ta vodja nemške levice je tudi preverjen, da bode vlada Taafsova skušala ustreči in morda celo uvedla razdelitev po administrativnem potu. Da se je celo mož, kakor dr. Herbst, svoj čas izrekel, da razdelitev okrajev nikakor ni mogoča brez dovoljenja deželnega zbora, to Plenarja malo skrbi. Vlada naj spravo po ovinkih privede pod streho. Če tudi pri tem prekrši zakon, kaj to? Kako pa si Nemci mislijo razdelitev okrajev, to je jasno razvidno iz besed jednega njihovih poslancev, ki je rekel, da je „pač žalostno, če gospodar ne more postaviti plota okolo svojega posestva“. Kako bi se za takim „plotom“ godilo v lastni domovini vsem Čehom,

katere bi zadela jako dvomljiva sreča bivati na tako zagrajenem posestvu skupno z nemškimi sodeželjani, to si je lahko misliti.

Ni se torej čuditi, če se češki narod odločno upira taki spravi in le veseliti nas mora, da se je vsaj v tej reči pokazalo zopet jedenkrat složno postopanje pri vseh zastopnikih naroda češkega. Reči se sme po končani budgetni debati deželnega zbora češkega, da so vsi češki zastopniki složno položili v grob spravo, kakeršno so določile Dunajske punktacije.

To, kar so čuli Nemci pri tej priliki ne samo iz ust mladočeških, nego tudi staročeških poslancev in veleposestnikov, pa jim bode še dolgo donelo po ušesih, kajti dokazalo se jim je, da so postopali nelojalno, da so spravo le hoteli zlorabiti v svoje strankarske namene. Vsi češki zastopniki so Nemcem v strah in grozo jednoglasno poudarjali državno pravno stališče in celokupnost dežel češke krone. Seveda je Plenar kategorično zaklical, da se „nikdar“ ne bode uresničila ta „utopija“, da bi to bila poguba Avstrije. No, zgodovina najnovejšega preobrata v Avstriji nas uči, da to, kar je še nedavno bila utopija, postalo je že kri in meso in da ravno tisti, ki so nasprotovali, klanjati so se morali konečno pred dovršenim faktom.

In tako nas naudaja trdna nada, da bodo dosegli svoje pravice ne samo Čehi, nego da jih moramo prej ali slej doseči v složnem in vstrajnem delovanju vsi Slovani v Avstriji, ako bomo odločni, vztrajni in složni.

Deželni zbor kranjski.

(XV. seja, dne 9. aprila 1892. leta.)

Ob polu 10. uri prične se seja. Zapisnik zadnje seje se potrdi po kratkem ugovoru poslanca Krsnika — ko se je vsprejela še 4. točka predlogov manjšine, o kateri se zadnjič ni glasovalo.

Posl. Klein poroča o deželnemu odboru poročilo § 8. lit. B.: Obrtni pouk. Poročilo govori v marg. št. 29.—37. o obrtnih strokovnih in obrtnih nadaljevalnih šolah, o podporah in ustanovah za te šole in o nadzorstvu za obrtne nadaljevalne šole. Po kratkem odgovoru barona Winklerja na poročilo poročevalca se vsprejme predlog odseka:

I. § 8. črka B „Obrtni pouk“ se vzame na znanje.

II. Deželnemu odboru se naroča, uvaževati in v prihodnjem zasedanju poročati:

a) Bi li ne kazalo, da se učenci, oziroma vsaj jeden del učencev nadaljevalne obrtne šole na c. kr. veliki realki v Ljubljani odkaze v pouk c. kr. strokovni šoli.

b) Ali bi bilo priporočati, da se na tukajšnji c. kr. strokovni obrtni šoli tekom leta o primernem času ustanovi tečaj za krojaško obrt.

c) Ali bi bilo potrebno in mogoče, da se v povzdigo domačega zidarskega obrta ustanove podpore za zidarske učence in v koliki meri?

d) Kako bi se popolnila obrtna strokovna šola s posebnim tečajem za pletarstvo in vrbarstvo.

Posl. Stegnar poroča o § 9. in 10. deželnega odborskega poročila, ki govorita o raznih ustanovah (marg. št. 1.—12) in osebnih stvareh ter se vzameta na znanje brez ugovora.

Posl. Ogorelec poroča o § 11.: Različne stvari. Pri marg. št. 4. stavi odsek resolucijo:

Ponavljja se prošnja do visoke c. kr. vlade, naj državnemu zboru nasvetuje:

a) da se napravi v Ljubljani deželno nad-sodišče za slovensko Štajersko, slovensko Koroško, Kranjsko, Goriško s Trstom in za Istro z laškim senatom;

b) da se napravi v Ljubljani pravna akademija, oziroma juridična fakulteta, s slovenskim učnim jezikom.

Posl. Svetec podpira na kratko, a prav jedrnato resolucijo, poudarjajoč veliko potrebo narodnega uradovanja, katero se bode dalo doseči le tedaj, ako se uvede to, kar zahteva resolucija, ki je gotovo zmerna. Vlada bode morala storiti svojo dolžnost, narodna ravnopravnost mora postati resnica, če hočemo imeti mir, to je „conditio sine qua non“ za vsako spravo. Dobra uprava zahteva, da uradnik zna jezik naroda in to je pogoj dobrega uradovanja sploh.

Resolucija se je vsprejela. Veliki posestniki glasovali so proti njej.

Daljne marg. številke poročila (5.—12.) vzele so se na znanje.

Potem je bila volitev deželnega odbor-

LISTEK.

Petindvajset let na odru.

Spominska črtica na slovenskega igralca.

Dne 15. novembra 1866. leta sešli so se v Ljubljani mladi in iskreni rodoljubi v posvetovanje, kako osnovati stalno slovensko gledališče. Ti rodoljubi so bili: Pavel Drabslar, dr. Karol Gestrin, Peter Grasselli, Fran Levstik, Josip Nolli, dr. Josip Poklukar, Eduvard Pour, Fran Ravnihar, Josip Stare (zdaj kr. profesor v Zagrebu), Luka Svetec, Vojteh Valenta in Dragotin Žagar. Dobri uspehi na Čitalničnem odru napotili so te mlade rodoljube, da so se združili v misli, kako bi raztresene moči zbrali ter osnovali društvo, kateremu bi bil namen gojiti slovensko dramatiko ter prirejati redne slovenske gledališke predstave v Ljubljani. Nekatere izmej njih krije že hladna zemlja, drugi pa še delujejo mej nami v javnem življenju. Ti možje zasedili so mlado drevo sicer v slovenska tla, vendar pa v tla, opojena z nemškim srdom in otrovom, ki je razjedal vsako slovensko bilko. Toda domorodci

so vztrajali in mlado drevo — slovenska dramatika — razvijalo se je krepko o gorkem solnci narodne ljubavi.

Tako stoji slovenski oder že petindvajset let! Ni sicer mnogo, vendar pa je polovica dobe slovenskega preporeda! Prvo naudušenje pretreslo je tako močno vsakega domorodca, da se je vsakdo, kdor se je čutil le količkaj sposobnega, rad poskusil na javnem odru, da, vsakdo je celo zmatral za svojo narodno dolžnost storiti kaj na gledaliških deskah. Sicer so se že leta 1848. prirejale slovenske predstave v deželnem gledališči Ljubljanskem, ali te predstave so hitro zginile vsled neugodnih razmer in potem ni bilo dolgo slišati slovenske besede na odru. In zdaj, ko se je spet zaslislala naša beseda na javnem mestu, zavlada je toliko oduševljenje, da je bilo gledališče vselej prenapolnjeno. Dne 21. novembra leta 1869. bilo je tako polno, da so ljudje iz preddvora gledali skozi vrata v gledališče. Odlični mladi možje nastopali so sami vsled nedostatnosti igralnih močij na odru, to je društveni odborniki igrali so sami ter s svojim vzgledom unemali druge v posnemanje. Ko je bilo vsaj nekaj narastaja, odstopili so nekateri z

desek, ki pomenijo svet, nekaterim pa so se te deske tako priljubile, da so na njih vstrajali ves čas, do danes ter so si pridobili na njih častito ime.

V vrsto onih mož, s katerimi je zgodovina „Dramatičnega društva“ tesno spojena, spada naš Sršen. Odkar obstoji „Dramatično društvo“, deluje on na slovenskem odru, in to nam daje povod, da se s kratkimi vrsticami spomnimo slovenskega igralca, ki praznuje letos petindvajsetletnico svojega delovanja. G. Sršen, s svojim pravim imenom Julij Šuštaršič, ostal je jedini „aktiven“ do danes, kajti vsi njegovi prvi gledališki tovariši ali so zdavnej odru slovo dali, ali pa so se vsaj za trenotek, kakor operni pevec g. Josip Nolli, odtegnili gledališkemu življenju in to vsled tega, ker nismo imeli za njih nastop primerne gledališke doma. Toda pričakovati je, da jih v bližnji bodočnosti spet vidimo na slovenskih deskah. Gosp. Sršen deluje še danes čvrst in zdrav navzlic temu, da dobode skoro že peti „križec“. Prvič je nastopil l. 1867. v igri „Brati ne zna“ (v Ljubljanski Čitalnici), a v deželnem gledališču prvič v igri „Inserat“. Od tega časa nastopal je v vseh igrar, ki jih je priredilo „Dramatično društvo“. Z njim so igrali v

nika iz vsega zbora. Oddanih je bilo 35 volilnih listkov. Dr. Papež dobil je 21 glasov, dr. Bleiweis 10, Žitnik 2, dr. Tavčar 1 in 1 listek je bil prazen. Voljen je torej dr. Papež, ki se zahvali in v sprejme volitev zagotavlja, da bode izpolnjeval svojo dolžnost v korist dežele.

Dež. predsednik baron Winkler odgovarja na interpelacijo dr. Tavčarja in drugov. Pravosodno ministerstvo je naročilo dež. viš. sodišča predsedstvu, da se napravijo uradni pečati v obeh jezikih in pa odredilo, da se naznani ta odredba podložnim sodiščem, ker le ti ne morejo postopati samostalno. Predsedstvo sodišča v Ljubljani postopalo je pravilno in se ne nahaja noben pečat s samo nemškim napisom.

Posl. Šuklje poročal je potem o proračunu deželnega zaklada za l. 1892. sklicujoč se na obširno tiskano poročilo, ki je v rokah gg. poslancev. V uvodnem delu svojega poročila je spregovoril prav dobro o krilati besedi: „krvavi kmetški žulji“ in o mnenji, ki se razširja, češ, da kmet plačuje, gospoda pa trosi. Na podlagi števil dokazal je, koliko je takozvanih kmetških žuljev v našem deželnem budgetu. Treba je, da se odpravi ta fikcija in za to je dokazal na drobno, koliko gre za kmetško prebivalstvo. Jedro našega prebivalstva je res kmetški stan, a zginiti mora predsedek, da se zanj ne stori, kar je treba. Skrbeti pa nam je tudi za višje duševne potrebe. To se mu je zdelo potrebno omeniti.

Posl. dr. Tavčar oglašuje se ter govori obširno o naši upravi. (Ves govor prijavili smo še včeraj na prvem mestu.) Na raznih mestih, mej govorom in na konci, bilo je čuti živahne dobro-klice iz srede poslancev in občinstva.

Posl. Luckman pravi, da predgovorniku je jedina vodilna zvezda narodnost, da se vidi v vseh slovanskih deželah veliko sovraštvo proti Nemcem. Konečno zagovarja okrajna glavarja v Kranji in v Radovljici, katera pozna osobno.

Dež. predsednik baron Winkler pravi — nemški — da je mirni ton predgovornika naredil prijeten utis proti strastnemu tonu prvega govornika. Hvaležen je posl. Luckmanu, da je tako toplo branil dva uradnika, ki nista zaslužila graje. Zalibog — nadaljuje slovenski — da ni govoril tako mirno prvi govornik, katerega govor je bil poln strasti in ostri. One pohlevnosti, ki diči slovenski narod, ni ravno pokazal govornik. (Smeh.) Podal se je na polje osobnosti, napadal vlado in navedel celo gromado pritožb, ki nimajo prave podloge. On mora obžalovati, da se je govornik podal na to polje. Slovenski poslanci podpirali so zdaj vlado, ki ni delala krivic narodu slovenskemu. Za marsikatero dobroto se ima zahvaliti narodu vladi, katera ne bode kaznovala ves narod zato, da posamični poslanci udrihajo po njej. Govori potem o administraciji in pravi, da so pritožbe o naraščaji neosnovane. Glede Novomeških dijakov brani postopanje vlade, ker politika ne spada v šolo. Kar se tiče sodišč in dež. sodišča Ljubljanskega predsednika, ni treba, da bi ga branil. Glede svoje osebe pa mora omeniti, da se je vedno in pošteno potezal za pravice slovenskega naroda.

Posl. Hribar zahvali poročevalca za tiskano poročilo in za primerne uvodne besede, vendar se

ne strinja s konkluzijo tega poročila, ki vidi v tako črni luči naše finance. Primerjač številk zadnjih 10 let, se kaže, da potreščina narašča v pravi razmeri, da se torej ni bati krize. Zadnja tri leta izdalo se je mnogo za javne stavbe in ceste, a samo dobre komunikacija še ne pripravijo dežele do blagostanja, to nam kaže Italija. Dež. imetje se je od l. 1883. silno pomnožilo, skoro za pol milijona do l. 1890. Potem razpravlja podrobno statistiko, koliko davka plačujejo pojedini deli dežele. Potem prestopi na politični del svojega govora (ves govor prijavimo pozneje) in konča s toplimi besedami zaradi odpuščenja posl. Spinčiča, ki je tudi slovenski poslanec in zato je tu mesto, da se protestuje proti temu, kakor se je postopalo z njim. Konečno odgovarja baronu Schweglu in fiktivnim številkam ljudskega štetja. Burokracija storila je že mnogo škode in storila jo bode še več, ako se bode postavljala mej vladarja in narode. Kaj nam pomaga ustava in član XIX? Mi zahtevamo, da se nam da pravica, da nam bode Avstrija mati, ne pa mačeha! (Dobro-klici mej poslanci in mej poslušalci.)

Posl. baron Schwegel odgovarja dr. Tavčarju in Hribarju in pravi mej drugim, da je Spinčič sam želel, da postane političen mučenik. (Hribar: To ni res! — Dr. Tavčar: Potem naj bi ga bili pa tožili zaradi veleizdaje!)

Ko sta še posl. Murnik in Krsnik iznesla fakične popravke, prvi o postopanju kmetijske družbe pri vprašanji za cementnice na Dovskem, drugi o dopisih muzealnega kustosa in o napisih v deželnem muzeji, sklene dež. glavar sejo ob 1/4. uri in naznani, da se bode nadaljevala ob 5. uri.

Politični razgled.

Notranje dežele.

V Ljubljani, 14. aprila.

Nemška izjava.

Nemški poslanci na dež. zboru češkem izdali so dne 11. t. m. dolgo izjavo, v kateri razkladajo zgodovino „punktacij“ od njih začetka pa do njih odklonitve in v kateri pozivljajo svoje volilce, naj jim zaupajo tudi še nadalje tako, kakor doslej. Poslanci naglašajo, s koliko gorečnostjo da so se potezali za izvršitev punktacij in dolže strastno mlado-češko agitacijo, da je izpodkopala staročeško stališče, a tudi nekdanja svoja zaveznika stranki Staročehov in veleposestnikov, da sta se uedli na dano besedo, potem pa konstatujejo z zadoščenjem, da sta srd in jeza prešinila ves nemški narod vsled nepoštenega ravnanja deželnozborske večine in klave izjave vlade. Poslance in volilce veže v tem obziru jedno ter isto čustvo, zato treba vstrajnosti in nepopustnosti, da se doseže vsaj delitev sodnih okrajev. K uspehu je v prvi vrsti potrebna sloga, katere ni smeti rušiti. — Ta izjava je jako karakteristna za razmere na Češkem. Liberalni poslanci roté narod, naj se ne uda — nacionalcem, katerih upliv rase rapidno.

Regulacija valute.

Avstrijski in ogerski finančni minister posvetujeta se sedaj že nekaj dni glede tistih, regulacij tičočih se predlog, katere je najprej predložiti državnima zboroma. V prvi vrsti jima je rešiti vprašanje gledé zakona o novcih in o vrednoti, kajti to je vse regulacije najvažnejši del. Gledé sredstev pa, da se pokrijejo troški regulacije in da se ta sploh omogoči, treba bode obema državnima polovicama najeti valutno posojilo. Naša polovica bode

kot igralec pa je vedno deloval zložno, skrbec za harmonijo v gledaliških krogih. Sam v sebi spaja toliko talentov, da je kakor nalašč ustvarjen za naše gledališče. On zna izdelovati dekoracije, slikati pokrajine, o čemer je ravno na našem odru pokazal nemalo spretnost. Za majhne odre, ki nimajo za vse stroke posebnih ljudi na razpolago, je taka moč jako porabna. Gosp. Sršen je tudi mojster v ličenju in ni malo večerov, ko je naličil do 30 oseb na jeden večer. Tako deluje g. Sršen „za kulisami“, kjer ga ne vidi gledališko občinstvo in kjer on čisto dela v pravem pomenu besede v potu svojega obraza.

In kakor mu je gledališki zrak najljubši element, kateri najbolj prija njegovemu delovanju, tako tudi v svojem obiteljskem krogu usaja v srca svojih otrok ljubezen in zanimanje za igranje, tako da mu smemo obitelj imenovati igralsko obitelj. Njegovi otroci kretali so že na naših deskah, in oče rad pokaže nanje, češ, ti bodo tudi slovenski igralci.

Gosp. Sršen stoji danes v lepi moški dobi, krepak na duhu in telesu, in tako smemo upati, da ga bode demo še dolgo imeli, tega vrlega veterana slovenske dramatike.

A. T.

najela veliko posojilo, a z njim zvezala le nezadovoljstvo konverzijo, Ogerska pa bode najela le majhno posojilo, a je zvezala z velikansko konverzijo. Resni finančni politiki se boje, da bode tudi troške ogerske konverzije plačala — Avstrija.

Vnanje države.

Srbska skupščina

je končala svoje zasedanje in se razšla. Regentje so z njo silno nezadovoljni, zlasti pa je nezadovoljni, da je prišel portfelj vojnega ministra v roke čisto-krvnemu radikalcu. Regent general Belimarković je nameraval valed tega odstopiti, pa se je vendarle udal prošnjem tovarišev in ministrov. Iz hvaležnosti volili so zato radikaleci namestu Save Gruića in Stojana Boškovića v državni svet radikala Petra Gjorgjevića in liberalca Živana Živanovića, zvestega privrženca regenta Ristića in vodjo temu udane frakcije v narodni skupščini.

Bolgarski emigrantje

so sedaj predmet obširnim časniškim preprirom, katere je prouzročil bivši ruski diplomat Tatičev, pišoč v nekem jako razširjenem listu, da so bolgarski emigrantje vseskozi le katilinarke eksitencije, večinom tatovi, goljufi in morilci in da zlorablajo rusko gostoljubnost. Vodja ruskih emigrantov, stari Zankov je proti temu očitano odločno protestoval, a mnogi ruski listi — mnogi, ne vsi — podpirajo Zankova jako odločno. „Novosti“ pišejo: Bolgarski emigrantje so vsega spoštovanja vredni ljudje. Prepričani, da bode pravica zmagala prej ali slej, ostali so udani in hvaležni svoji osvoboditeljci. Ti ljudje zaslužijo popolno moralno in gmotno podporo, ne pa napadov Tatičeva.

Belgijski liberalci

bili so doslej racepljeni v dve frakciji. Večkrat so posamni politiki skušali združiti obe frakciji, a šele sedaj, v očigled revizije ustave se jim je to posrečilo. Največje nasprotstvo je bilo gledé volilne pravice. Progresisti so zahtevali občno volilno pravico, doktrinariji pa so se temu upirali, češ, da bi bilo to samo v korist socijalistov sicer pa zelo nevarno, ker je nakratni prehod od omejene k splošni volilni pravici hiter. Sedaj so se stranki združili tako, da bodeta glasovali za splošno volilno pravico, iz katere so pa izključeni analfabeti in tisti, ki so v občinski oskrbi. Prva posledica tega zjedinenja obeh liberalnih frakcij bode ta, da bode propadla klerikalna vlada, ki se sedaj opira na dvetretjinsko večino.

Domače stvari.

— („Laibacher Zeitung“) je danes po našem mestu obudila obile šale, v našem taboru pa vrhu tega — popolno zadovoljstvo. Včeraj morali smo se izpodtikati nad tem, da si uradni list upa dva narodova zastopnika, katera vladi nista po volji, smešiti s pridevkom „sehr jung“. Danes pa vidimo, da je vse to bila le šala! Kajti v uradnem listu čitamo: „Haben wir denn eine Unwahrheit gesagt? Sind von den 35 anwesend gewesenen Landtagsabgeordneten jene zwei, welchen allein der Regierungsvertreter im Landtage entgegenzutreten sich veranlasst sah, etwa nicht jung? Oder ist es vielleicht eine Schande jung zu sein?“ Tako se zvija danes starikavo pero v uradnem listu in napravlja iz svoje včerajšnje notice pristno otročarijo! Ali si moremo misliti še kaj — bolj „mladega“?

— (Božji grobi) po Ljubljanskih cerkvah okičeni so letos jako krasno s cveticami. Temu so pripomogli pač lepi solnčni dnevi zadnjega tedna, kateri so izredno pospešili razvijanje lepih cvetic po rastlinjakih. Naglašati pa je tudi, da naši vrtnarji kažejo veliko ukusa pri spletanji cvetic. V prvi vrsti nam je pred očmi Božji grob pri oo. frančiškanih. Že samo na sebi lepo svetišče diči res izborna flora rastlinjaka. Nič manj ni lep Božji grob pri sestrah ursulinkah. Tu je videti krasne akuleje, šeboj (Feigeln), nagelje, lepo razcvetele rože, hijacinte i. t. d. Tudi pri sv. Jakobu, v stolai cerkvi, pri sv. Petru, pri usmiljenih sestrah so božji grobi kaj lepo prirejani in je ukraz s svežimi cveticami jako velik.

— (Osebne vesti.) Deželni odbor kranjski imenoval je za sekundarije na deželni bolnici v Ljubljani gg. dr. Stj. Divjaka, drd. E. Eržena in drd. Pregla. — Sodni kancelist gosp. Franc Pitamic v Cerknem je premeščen v Ajdovščino. — Adjunkt v kaznilnici v Kopru, g. Ernest Pohl, imenovan je kontrolorjem ter premeščen v Suben. — Koroški dež. odbor izvolil je na mesto dr. Ubla, ki je odstopil, novoizvoljenega deželnega odbornika Leopolda barona Aichburg-Labisa v deželni šolski svet. — Graškega nadsodišča predsednik gospod vitez Waser zgrudil se je predvčerajnjim, ko se je sprehajal v Gradci na Frančiškanih.

prvih časih Peter Grasselli, Fran Šuklje, Josip Noll, Ivan Tisen, Anton Jeločnik, brata Skaberneta, Ivan Juvančič, Peregrin Kajzel in mnogo drugih. Gosp. Sršen bil je tudi pevec in je pel z Rosovo, Piskarjevo, Namretovo, Neugebaverjevo, Odijevo.

Leta 1882. zanesla ga je usoda v Litijo. Toda postavi igralca kakor hočeš, on mora igrati. Tako je tudi naš Sršen bil vedno delaven. Prirejati je v Litiji gledališke predstave ves čas. Nekaj časa je tudi živel v Radovljici in tudi tu je prirejal predstave. Povsod, koder je hodil, je tudi igral. Koj pri prvih nastopih pokazal je svoj gledališki talent in „Novice“ so polne hvale o njegovi igri. Zlasti pokojni Janez Bleiweis je bil kaj vesel, kar je glasno poudarjal v svojem listu. Naštevati vse uloge, v katerih je nastopil g. Sršen, ni pač danes potreba. Starejše občinstvo pozna ga ravno tako, kakor mlajše, današnje. Vsakemu izmed nas ostane gotovo v neizbrisnem spominu g. Sršen kot ustvaritelj „slovenskega Juda na odru“, s katero specijaliteto je obrnil že prvo leto nase pozornost kritike in občinstva. Kar nam je posebno poudarjati in česar ne bi radi zamolčali, je to, da je bil g. Sršen v vsem svojem gledališkem življenju ljubezniv tovariš,

akem trgu, brez zavesti na tla. Odvedli so ga v njegovo stanovanje, kjer se je kmalu zopet zavedel. Waser je v 82. letu svoje starosti. Zvečer šel je že zopet na sprehod.

— (Posl. g. V. Spinčič,) ki se je na potu z Dunaja ustavil tudi v Ljubljani, dospel je predvčeranjim v Kastav, središče svojega volilnega okraja. Prebivalci Kastva in bližnjih vasij zbrali so se v velikem številu in vsprejeli poslanca Spinčiča z navdušenimi živio-klici.

— (Kanonik dr. Fr. Rački) voljen je članom češke akademije znanosti v Pragi.

— (Jour-fixe.) Danes ni običajnega jour-fixa.

— („Lavorika“ Glasbene Matice.) Nekako 10 let je minulo, kar je „Glasbena Matica“ izdala prvi zvezek svoje „lavorike“. Misel bila je srečna in v kratkem se je „lavorika“ toli priljubila, da se je brzo razprodala cela zaloga. Vender so se še vedno oglašali kupovalci, katerim se seveda ustreči ni moglo. „Glasbena Matica“ žalibog vsem željam ustreči ni mogla, akopram bi bila to rada storila, kajti zasledovati je morala stavljeni si nalog, poleg katerega jej je bilo nemogoče skrbeti še za drugo izdajo raznih svojih priobčevanj. Izdala je v tem še tri lavorike in nam v njih pridelila 110 moških in 13 mešanih zborov. Ker se je pa od raznih strani vedno močnejše oglašala želja, da se prva „lavorika“ ponatisne, sklenila je „Glasbena Matica“ neizpremenjeno prirediti drugo izdajo. „Lavorike“ I. zvezek je že ponatisnjen in nam podaja kakor stari 42 moških zborov od najpriljubljenejših naših skladateljev. V njej nahajamo poleg najštevilnejših Kamilo Mašek-ovih pesmij, Foersterjeve, Nedvedove in Ipavčeve, a tudi znanodonele popevke Riharjeve, Fleišmanove in druge našle so v njej svoje mesto. Zbirko priporočati bi bilo pač odveč, ker se sama najbolj pohvali in je nje ime sloveče po vseh slovenskih krajinah. Marsikdo jo ima že v svoji zbirki pesnij, oni pa, ki jo nima, a si jo že zdavno želi, naroči si jo sigurno. Osveščen je vsakdo, da naši pevci veselo posežejo po nji in še dalje razglašajo pesen slovensko. Že sedaj je 600 izvodov prvega tiska prirejenih za 2400 pevcev mej narodom, kmalu izide jih iz zaloge „Glasbene Matice“ še 300 izvodov. V kratkem krožilo bode do 3600 izvodov za posamezne glasove mej številnimi pevci slovenskimi, kar bo pač najbolje znamenje, da pesen naša ne bode izmrta nikdar, nasproti pa širila se v vedno razprostranejša kroga. Glavno zaslugi za tak blagodejen upliv, za tako veselo pričo narodne zavednosti stekla si je „Glasbena Matica“, ki je oskrbela doslej že na stotine pesnij svojemu narodu in skoraj izključno oskrbuje ves narod s pevsko hrano. Želeti jej je najboljšega uspeha in trdne bodočnosti.

— (Plovitev po Ljubljani v prejšnjih časih.) O tem predaval je gosp. prof. Sim. Rutar v Ljubljanskem muzeji dne 11. t. m. Dokazoval je, da teče Ljubljana po umetno napravljeni strugi, kakor je že znani Viljem Putick iz tehničnih vzrokov trdil. Razlagal je potem, da te umetne struge ni mogel nihče drugi napraviti, nego Rimljani, in sicer bržkone že v I. stoletju po Kr. Struga „stare Ljubljane“ se še dobro pozna mej Notranjimi Goricami in Podpečjo. Kakor sedaj Ljubljana teče, je očitno, da so jo napeljali zaradi kamnoloma do Podpeči, kjer je brez dvojbe rimski kamnolom, ker imamo tudi rimske napise na Podpeškem kamnu. Po uravnavi struge ni bilo nikake zapreke več za plovitev. Zvrševali jih je 80 čolnarjev, in sicer 40 na Vrhniki, 40 pa v Ljubljani (v Trnovem). Ti so imeli mej seboj posebno zadruzo s posebnimi privilegiji, katere jim je potrdil že cesar Friderik III. l. 1489, potem pa Maksimilijan I., Ferdinand I., Leopold I. in Marija Terezija. Po teh pravilih je bilo zlasti prepovedano sekati ob Ljubljani stoječe visoke hraste, ki so varovali, da ni prehitro veter do vode prišel. Čolnarji so se razlikovali v „velike“ in „male“; vsaka vrsta je imela svojo zadrugo, svojo zastavo itd. L. 1732. napravili so tudi prekop pri Fužinah (Kaltenbrunn), da so se ognili tamošnjega slapa in lahko naravnost plovili po Ljubljani in Savi. V našem stoletju pa se ta prekop ni več rabil, ampak prebivalci Sela in Vodmata so prevažali „na parizarij“ blago od Zaloga do Ljubljane. To blago razkladati in nakladati so imeli izključno pravico Krakovci, ki še sedaj nakladajo in razkladajo blago colniji podvrženo. L. 1840. so iztesali v Trnovem celo parnik, kateri so krstili „Erzherzog Johann“; ta parnik je dobri dve uri potreboval do Vrhnike.

S tem so se Ljubljancje prav radi vozili do Lipe ali Podpeči ali k Sv. Ani ter tam napravljali razne veselice. Zaradi mnogih nesreč pa so to opustili, parnik razdeli in na treh parizarijih odpeljali čez Ljubelj v Celovec; v vsaki parizar je bilo upreženih 8 konj. To se je zgodilo okoli 1850. leta in kmalu potem je ponehala velika plovitev po Ljubljani, ker so dogradili železnico z Dunaja v Trst.

— (Vodstvo Kamniške železnice) naznanja, da bode velikonočne praznike dne 17. in 18. in v nedeljo dne 24. t. m. osobni vlak št. 2158 iz Kamnika v Ljubljano vozil tudi ob 8. uri 55 min. zvečer. S to odredbo je ustrezno vsem, ki se bodo te dni vozili v prijazni naš Kamnik. V Ljubljano dohajal bode vlak ob 10. uri in 10 minut zvečer.

— (Vreme.) Včeraj in danes imeli smo prva dva deževna dneva v spomladi. Ker se je na polji že kazala skoro suša, bode brez dvoma ta spomladanski dež uplival prav blagodejno na vse strani in izdatno pospešil rast na polji in po vrtovih.

— (Uradniško društvo.) Kranjski odsek I. občnega uradniškega društva Avstro-Ogerske in pa tukajšnje hranilno in posojilno uradniško društvo imeli sta, kakor smo že včeraj javili, svoja letošnja redna zbora v nedeljo, 10. t. m., dopoldne v veliki dvorani „pri Maliču“ v Ljubljani. — Navzočnih je bilo 34 udov. Predsedoval je gosp. dež. šolski nadzornik Jakob Smolej, pozdravil zborovalce ter se spominjal tekom lanskega leta umrlih društvenikov. V znak sočutja ustali so zborovalci raz sedeže. Predsednik poročal je potem o znamenitih dogodkih in ob uspehih društvenega delovanja v letu 1891. in sploh ob njegovem stanju koncem istega leta. Društvo je v tem letu v vseh svojih strokah dobro uspevalo in tako zadoščalo kolikor mogoče svoji nalogi. Glede zavarovanja za življenje sklenilo je 2263 novih pogodb za 2,341.000 gld. kapitala in 25.000 letne rente ter prejelo 270.000 zavarovalnine. Koncem leta 1891 je imelo društvo 64.452 veljavnih pogodb za 63.000.000 gld. kapitala in 400.000 gld. letne rente. Reservni zakladi znašajo 11.584.125 gld. V letu 1881. izplačalo je društvo 809.707 gld. kapitala, do konca tistega leta vsega vkupe pa 11.430.000 gld. Njegovi konzorciji šteli so 31.217 zadrušnikov, kateri so imeli 8.373.052 gld. plačanih ulog, a izposojenih 10.045.122 gld. — V letu 1891 izplačalo se je društvenikom 29.830 gld. podpor, doneskov za šolske potrebe in učila. Uradniško društvo je tudi v minolem letu se mnogo pečalo z vprašanjem, kako izboljšati gmotno stanje uradnikov, zlasti aktivnih državnih uradnikov, ter ukrenilo vse potrebne korake in oddalo peticije na merodajnih mestih. Kranjska skupina uradniškega društva štela je koncem leta 1891. 417 društvenikov in imela vključenih 422 zavarovalnih pogodb za 449.839 gld. kapitala. Izplačalo je iz sedmih pogodb zavarovano svoto 6600 gld. in v desetih slučajih razdelilo mej svoje ude podpor 310 gld. — Zbor je vzel predsednikovo in odborovo poročilo za l. 1891. z odobravanjem na znanje ter svojemu predsedniku za trudopolno delovanje izrekel toplo zahvalo. Takoj po končani volitvi v društveni odbor, o katere izidu smo že včeraj poročali, začelo se je zborovanje tukajšnjega hranilnega in posojilnega uradniškega društva, katerega se je udeležilo 33 zadrušnikov. Zboru je predsedoval c. kr. računski revident gosp. Vilibald Bregar, načelnik upravnemu odboru. Spominjaje se v svojem nagovoru l. 1891 umrlih društvenikov je pozval zborovalce, da ustanejo v znak sožalja raz sedeže. Predsednik je na to poročal o delovanju zadruge v minolem letu in o poslovanju konzorcijskega odbora sploh. Iz tega in iz letnega poročila tega društva posneti je, da je zadruza štela koncem leta 1891 209 udov s plačanimi ulogami 14.837 gld. 22 kr. Tekom istega leta izstopilo je 19 zadrušnikov, katerim se je izplačalo 2688 gld. ulog, a pristopilo je 12 novih udov, kateri so uložili 1188 gld. 13 kr. Posojila znašala so koncem leta 1890 22.541 gld. 74 kr. Tekom leta 1891 povrnili so društveniki 9290 gld. 6 kr., 42 gld. 25 kr. se jim je odpisalo, a na novo izposodili so si 8321 gld. 13 kr. Koncem minolega leta je imela zadruza izposojenih 21.530 gld. 56 kr. V istem letu je došlo odboru 74 prošenj za posojila, katerih se je rešilo 55 ugodno. Čistega dobička je bilo 888 gld. 80 kr., iz katerega je v zmislu zborovega sklepa 704 gld. 14½ kr. izplačati na uloge, 184 gld. 66 kr. pa porabiti za razne društvene potrebe. Odstotek na uloge znaša 5%, rezervni zaklad pa 1864 gld.

53 kr. Letno poročilo in račun se odobrita in na predlog pregledovalnega sveta se da načelnstvu absolutorij. Ob enem se izreče načelnstvu in nadzornstvu toplo zahvala za delovanje v korist zadruge. Pri volitvi izvoljeni so bili tisti gospodje, katere smo navedli že včeraj.

— (Slov. kat. polit. in gosp. društvo v Celovci) ima dne 27. t. m. popoldne v dvorani hotela „Sandwirth“ svoj letni občni zbor z zanimivim važnim programom in s poučnim govorom o kmetijstvu. Zvečer pa priredi veselico s petjem in godbo. Pri veselici sodeloval bode oktet Ljubljanskih pevcev in operni pevec g. Josip Nolli, kateri se udeleže na prijazno vabilo odborovo. Poleg petja in godbe so na programu še deklaracije in govori. Ta dan zbrali se bodo v Celovci rodoljubi iz vseh krajev Koroške, da se posvetujejo, kako nadaljevati z uspehom sveto narodno borbo.

— (Iz Goriškega mestnega zbora.) Vsled zadnjih sklepov dež. zbora goriškega glede novih železnic, ne bodo izstopili nekateri mestni odborniki, kakor so nameravali. S tem se je stališče župana Maurovicha zopet ukrepilo.

— (Tiskovna pravda) zaradi razžaljenja časti bode proti uredniku „Naše Sloge“ g. Matku Mandiču pred porotnim sodiščem v Trstu dne 27. t. m. Sodišču bode predsedoval sodni svetnik konte Dandini.

— (Iz Trsta) se poroča, da je poveljnik parobroda Lloydovega „Medea“, ki je došel te dni v Rio de Janeiro, brzojavil vodstvu Lloydja, da so se zdravstvene razmere v Braziliji izdatno izboljšale. Na krovu „Medeje“ je dozdej vse zdravo. Italijanski listi pisali so nasprotno. To poročilo bode v tolažbo mnogim, ki imajo katerega svojih dragih v daljni Braziliji.

— (Tatvina.) Tržaška policija zaprla je neko 49 let staro dekle Marijo Štokelj od Velikih Dabel pri Sv. Križu, ker je ulomila v neko vilo v Trstu in ukradla precej srebrnine in drugih rečij.

— (Iz Kopra) se poroča, da se je porušil v tamošnji gimnazijski cerkvi del stropa blizu orgelj. Nekoliko gimnazijskih učencev je lahko poškodovanih.

— („Amerikanski Slovenec.“) Došla nam je št. 14 tega lista, izdana v Tower-u dne 25. marca.

Telegrami „Slovenskemu Narodu“:

Dunaj 13. aprila. Uradna „W. Ztg.“ javlja cesarjevo pismo grofu Taaffeu. Državni zbor sklicuje se zopet za dan 26. aprila.

Dunaj 13. aprila. Predloge o uravnavi valute bodo se izročile obema parlamentoma v prvih dneh bodočega meseca. Novi zlati imenovali se bodo krone. Jutri pričela bodeta oba finančna ministra obravnave z avstro-ogersko banko.

Zagreb 13. aprila. Dijak Peyer, ki je v razburjenosti ustrelil svojega tovariša, srbskega dijaka Kneževića, bil je spoznan krivim uboja in obsojen na dve leti težke ječe.

Peterburg 13. aprila. Govori se, da bode car šel v Berlin ob priliki, ko potuje v Kodanj.

Peterburg 13. aprila. Bolezen Giersova je opasna. Pridružila se je pleuritis.

Beligrad 13. aprila. Milan se poteza za francosko državljanstvo. V kratkem se bode baje naturalizoval.

Rio de Janeiro 13. aprila. General Fonseca je obolel opasno.

Dunaj 14. aprila. V ceremonijski dvorani cesarskega dvorca umival cesar 12 starčkom noge.

Peterburg 14. aprila. Stanje zdravje Giersa povoljno. Pleuritis ponehuje, reumatične bolečine vedno jednake.

Berolin 14. aprila. „Norddeutsche Ztg.“ dementuje novo vojaško predlogo, ali da bi se o njej posvetovala kaka komisija. Pač pa je treba o pomnoženju nemške brambene sile resno preudarjati glede na naraščanje prebivalstva nemškega in na pomnoževanje drugih evropskih vojsk.

Kahira 14. aprila. Zjutraj izročil se investiturni ferman khedivu in se prečitata Sultanova brzojavka.

Razne vesti.

* (Darilo slikarja.) Slavni poljski slikar Matejko podaril je veliko historično sliko velike vrednosti „konstitucija z dne 3. maja“ deželi Gališki.

* (Tužna statistika.) V Franciji umrlo je l. 1891. od glada 97.000 oseb. V blaznici bilo vsprejetih 71.000 oseb. Zločinov obravnavalo se je pred sodišči 247 000.

* (Bel zamorec.) V nekem panoptiku v Berolinu je bel zamorec, ki ima docela vse znake plemena črncev, samo polt mu je bela, kakor jo imajo Evropeci. Beli zamorec vzbuja občno pozornost obiskovalcev panoptika.

* (Velik požar) uničil je vas Št. Benedek v Peštanskem komitatu. Zgorela je cerkev, dve šoli in 67 hiš.

* (Električne ladije.) V Londonu imajo na Temzi že 16 malih ladij, katere imajo kot gonilno moč elektriciteto. Te ladije so raznih velikosti in imajo prostora za 12 do 70 oseb. Izposojajo se tudi za izlete.

* (Nemiri v cerkvi.) Izgredi v cerkvah se še vedno ponavljajo na Francoskem. V Rounu nastal je mej propovedjo tepež in je bil duhovnik ranjen. Udaril ga je nekdo s palico po glavi.

* (Klub samomorilcev.) V jednom mesecu ustrelilo se je pet gojencev kadetske šole v Krajevi v Rumuniji. Oblastva zapazila so, da so vsi samomorilci se vršili v istem hotelu. Stroga preiskava pokazala je, da so gojenci osnovali klub, ter da se je 19 gojencev pisмено zavezalo s prisego, da se usmrtijo. Uzroki temu sklepu se ne navajajo v spisu, ki se je našel. Vojni minister je odredil, da se vsa stvar preišče in da se posebno pazi na 14 gojencev, ki dozdej še neso izvršili žalostnega sklepa.

„LJUBLJANSKI ZVON“

stoji
za vse leto 4 gld. 60 kr.; za pol leta
2 gld. 30 kr.; za četrt leta 1 gld. 15 kr.

Javna zahvala.

Slavni občinski svet stolnega mesta Ljubljane je povodom obravnave mestnega proračuna volil „Narodni Šoli“ za leto 1892. dvesto goldinarjev podpore izplačilne v 2 obrokih. Sprejemši prvi rok tega znatnega darila se podpisane slavnemu mestnemu zboru za to vsako leto ponavljajočo se dobrodelnost imenom odbora in društva najtopljeje zahvaljujeta.

Iz odbora „Narodne Šole“
v Ljubljani, dne 12. aprila 1892.

F. Stegnar,
načelnik.

Jos. Cepuder,
tajnik.

Tuji:

Pri Malici: Heller, Kellerman, Weinman, Brust, Just z Dunaja. — Semen z Vrhnike. — Juvančič, Kalan, Dörfler iz Kočevja. — Vaffier iz Pariza. — Saner iz Vel. Kaniže. — Fridrich iz Praga. — Geischek iz Gradca.

Pri Slonu: Lazar, Frankman z Dunaja. — Wallovich, Hahl iz Gradca. — Brotan iz Beljaka. — Henderson iz Berolina. — Bettheim iz Velike Kaniže.

Meteorologično poročilo.

Dan	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura	Ve-trovi	Nebo	Mo-krina v mm.
13. aprila	7. zjutraj	726.1 mm.	9.2° C	sl. zah.	obl.	8.50 mm.
	2. popol.	724.5 mm.	12.0° C	sl. svz.	dež.	
	9. zvečer	723.2 mm.	9.8° C	sl. zah.	obl.	dežja.

Srednja temperatura 10.3°, za 1.2° nad normalom.

Dunajska borza

dne 14 aprila t. l.

	včeraj	danes
Papirna renta	94.95	94.90
Srebrna renta	94.40	94.40
Zlata renta	110.70	110.60
5% marcna renta	102.60	102.40
Akcije narodne banke	983.—	977.—
Kreditne akcije	311.75	313.50
London	118.95	119.05
Srebro	—	—
Napol.	9.44 1/2	9.45
C. kr. cekini	5.65	5.65
Nemške marke	58.25	58.30
4% državne srečke iz l. 1854	250 gld.	139 gld. 50 kr.
Državne srečke iz l. 1864	100	183
Ogerska zlata renta 4%	108	35
Ogerska papirna renta 5%	101	75
Dunava reg. srečke 5%	100 gld.	122
Zemlj. obč. avstr. 4 1/2% zlati zast. listi	116	50
Kreditne srečke	100 gld.	193
Rudolfove srečke	10	22
Akcije anglo-avstr. banke	120	146
Tramway-društ. velj. 170 gld. a. v.	240	—

Prodajalnica

(409—3)

se odda na kmetih, na leto se skupi 4000 gld., kapitala potreba 300 gld.; tudi za samico. — Ponudbe naj se pošiljajo upravnistvu „Slov. Naroda“.

Veliko izbiro

izprehodnih palic

po najnižji ceni (od 15 kr. naprej) priporoča k pričetni sezoni

Kočevska domača obrtnija v Ljubljani,

Šelenburgova ulica šte. 4. (319—7)

Prekupniki dobé primeren popust.

Podpisane se usojam naznaniti visokočastitemu občinstvu, da sem prevzel

zdraviško restavracijo v Kamniku

in da jo otvorim

na Velikonočno nedeljo, dne 17. aprila t. l.

Zagotavlja, da bodem točil izborna vina najboljših vrst, izvrstno marcno pivo in postregel z ekskvizitnimi jedili, prosim obilega obiskovanja.

Z odličnim spoštovanjem

(407—2)

J. MAYR.

RADINJSKA SLATINA.

natron-litijonova

Izborna sredstvo zoper protin in bolezni na mehurji. Osveževalna pijača, odlikujoča se po tem, da ima v sebi jako mnogo ogljikove kiseline. — Ceniki se dobé povsod, kjer imajo to slatino na prodaj, pošilja jo pa tudi ravnateljstvo zdravišča.

(379—2)

Radinj na Štajerskem.

Mestni trg 15

priporoča skrbno

Mestni trg 15

izdelane

solnčnike dežnike

jednostavno in elegantno narejene, iz solidnega blaga, v največji izberi in

po čudovito nizkih cenah.

Kostumski solnčniki, prevlake in poprave

se dobro in po ceni izvrše.

Naročila po pošti se hitro izvrše proti povzetju.

Prodajalec na drobno so obširni ceniki na zahtevanje na razpolago.

(427—1)

F. S. ROJNIK

trgovec s specerijskim blagom

na voglu Križevniškega trga in Gospodske ulice v Ljubljani

priporoča častitemu p. n. občinstvu

za Velikonočne praznike

svojo veliko zalogo najboljše vrste blaga, kakor:

sladkor, kavo, riž, rozine, civebno grozdice

(Weinbeer) itd. po najnižji ceni. — Naznanjam tudi, da sem upeljal v svojo zalogo z dnem 1. aprila t. l.

vse vrste mok

katere priporočam po najnižji ceni.

(420—3)

Zunanja naročila se hitro in ceno izvršujejo.

Za predstoječe

Velikonočne praznike

usojamo si opozarjati znova na izbrano število izbornih in ukusno opravljenih del naše zaloge, katera dela so zlasti pripravna za

prazniška darila:

Levstikovi zbrani spisi.

Levstikovi zbrani spisi obsegali bodo 5 knjig in sicer.

Zvezek I.: Pesni — Ode in elegije — Sonetje — Romance, balade in legende — Tolmač.

Zvezek II.: Otročje igre v pesencah — Različne poezije — Zabavljice in pušice — Jéza na Parnás — Ljudski Glas — Kraljedvorski rokopiš — Tolmač.

Zvezek III.: Povedi in potopisi.

Zvezek IV.: Kritike in znanstvene razprave.

Zvezek V.: Doneski k slovenskemu jezikoslovju.

Naročilna cena za vseh 5 zvezkov broširanih gld. 10.50, v platno vezanih gld. 13.50, v pol francoski vezbi gld. 14.50, v telečje usnje vezanih gld. 15.50.

== Knjiga I. in II. sta že izšli. ==

Aškerc A., Balade in romance (156 str.), 8°, broš. gld. 1.20, vez. gld. 2.—.

Baumbach R., Zlatorog, poslovenil A. Funtek (100 strani), 8°, vez. gld. 2.—.

Bedénec Jakob, Od pluga do krone (272 str.), 8°, broš. gld. 1.50, vez. gld. 2.—.

Funtek A., Godec (100 str.), 8°, broš. gld. 1.20, vez. gld. 1.80.

Gregorčič S., Poezije (170 str.), 8°, broš. gld. 1.20, vez. gld. 2.—.

Scheinič, Narodne pesni koroških Slovencev. Mala osmerka, broš. gld. 1.70, vez. gld. 2.25.

Stritar Jos., Zbrani spisi, 8°, 6 zvezkov, broš. gld. 15.—, v platno vez. gld. 18.60, v pol franc. vezbi gld. 20.70. (430—1)

Ig. pl. Kleinmayr & Fed. Bamberg

Knjigotrznica. Ljubljana. Kongresni trg.